

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

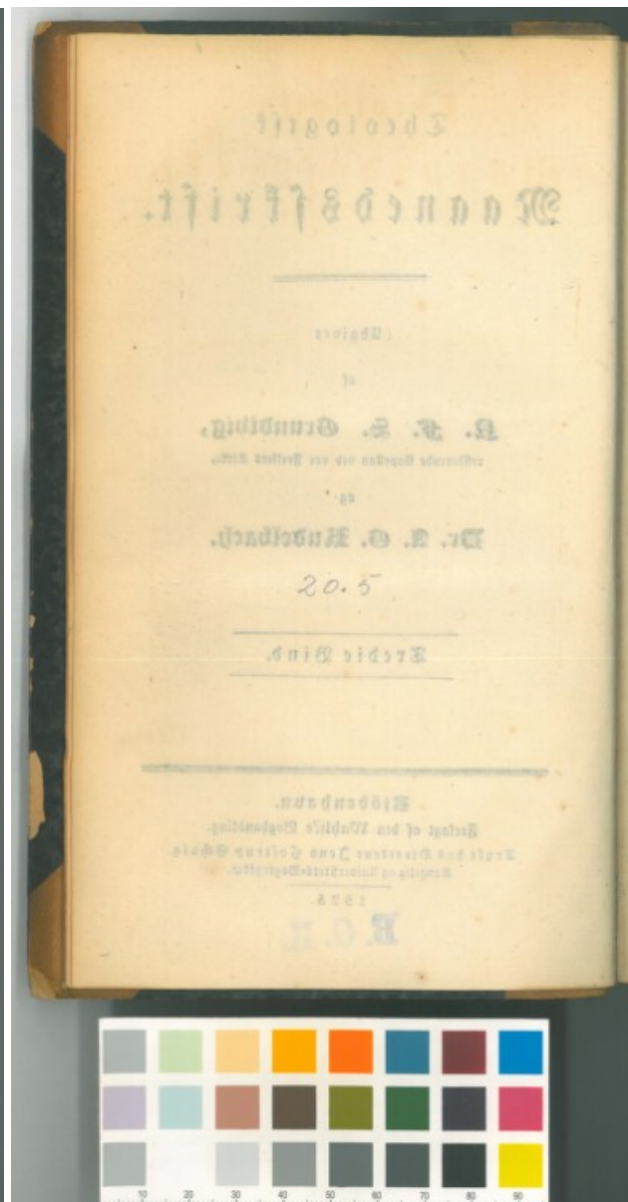
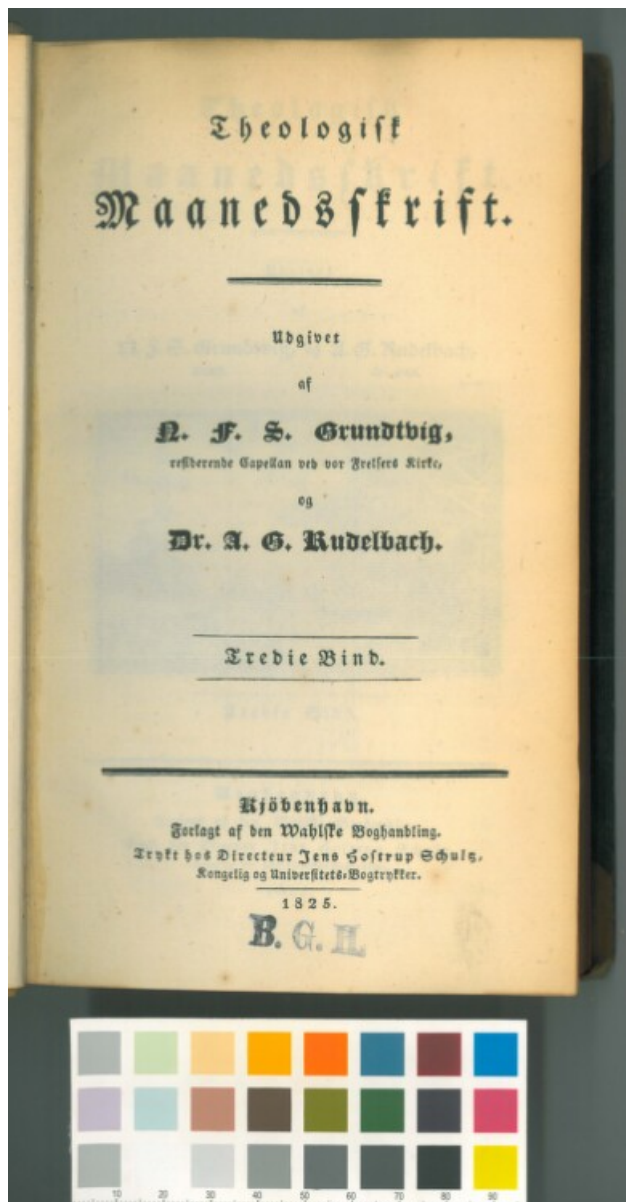
Titel: Zions Sang

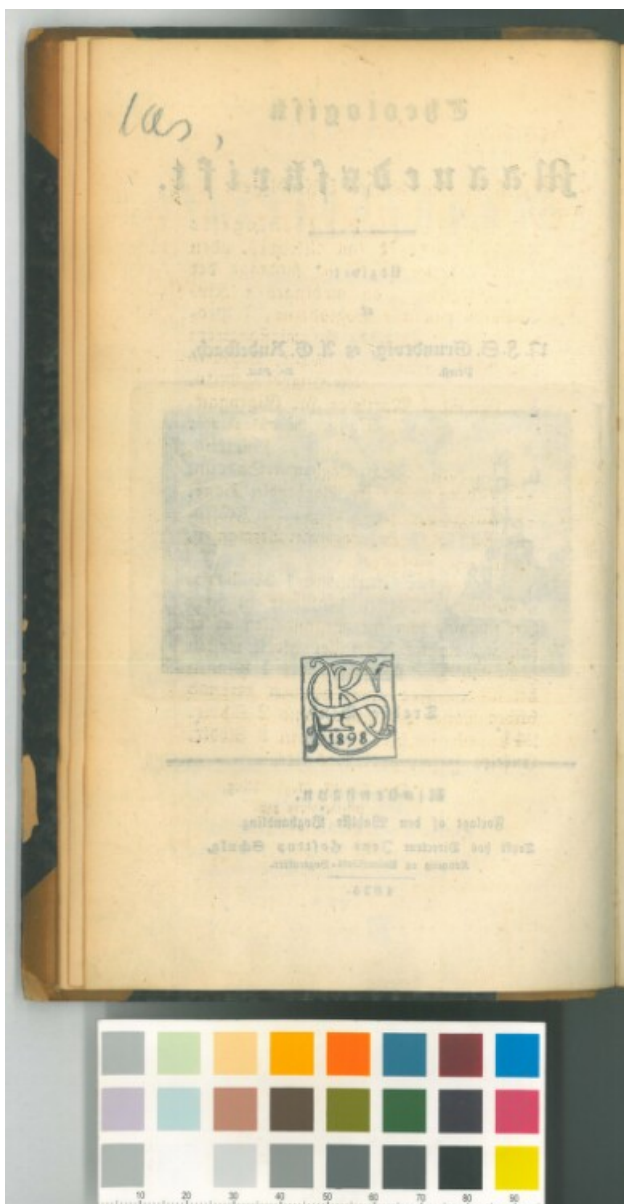
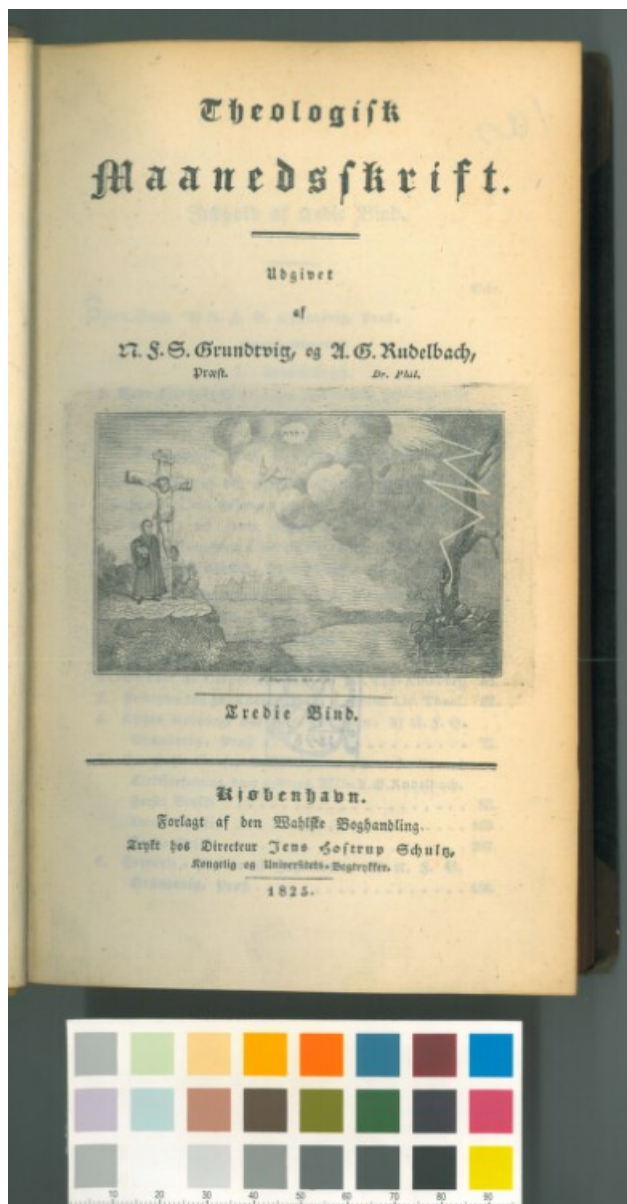
Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Zions Sang", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/catalog/gv-1825_422_1-txt-root/facsimile.pdf (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

Indhold af tredje Bind.

Side.

Dions Sang, Af N. F. S. Grundtvig, Præst.

I. Afhandlinger.

1. Menneskets dybe Trang til en guddommelig Hjælpsgjærelse for Synden. Af S. Agerbek, Kapellan i Himmelse 1.
2. Udkast til bibelsk Fremstilling af Bibelen's Lære om Fortønelingen. Af S. G. Dechmann, Consistorialraad 223.

II. Revision af den ældre danske theologiske Litteratur. Oversigt over den Slæbne, som det Hebraiske Sprogstudium og det gamle Testaments Fortolkning har haft i Danmark i Aarene 1790-1820. Af Jac. Chr. Lindberg, Adjunct. Fjerde Stykke 119.

III. Recensioner og kritiske Anmeldelser.

1. Dr. J. B. Firscher über das Verhältniß des Evangeliums zur theologischen Scholastik. Af Dr. A. G. Kudelbach 23.
2. Paldner de Carpocratiana. Af Jac. Chr. Lindberg 57.
3. Predigten von Fr. Theremin. Af J. Holm, Lic. Theol. 67.
4. Egges Redvaerge med Prof. Horneman. Af N. F. S. Grundtvig, Præst 75.
5. Dr. J. N. Clausen Catholicismens og Protestantismens Kirkeforfatning, Lære og Ritus. Af Dr. A. G. Kudelbach. Første Stykke 83.
Andet Stykke 163.
Tredie Stykke 287.
6. Heimese. Psalmer af Jngemann. Af N. F. S. Grundtvig, Præst 156.

Side.

7. S. Steffens om den fælke Theologie. Af N. F. S. Grundtvig, Præst 198.
8. Den Augsburgske Aaretskjendelse med sammes Apologie, oversat af Dr. A. G. Kudelbach. Af J. C. Lindberg 203.
9. a. Das Christentum die höchste Vernunft von Fr. Höfler. b. C. v. Orelli über den Kampf des Rationalismus mit dem Supernaturalismus. Af Dr. A. G. Kudelbach 208.
10. Antignosticus. Geist des Tertullianus von A. Neander. Af N. F. S. Grundtvig, Præst 243.
11. Fischenmayers Religionsphilosophie. Af Dr. A. G. Kudelbach. Første Stykke 279.

IV. Fermenta cognitionis Christiane.

1. Kirke-Kronike, redigeret af Dr. A. G. Kudelbach. Første Stykke 315.

Zions Sang.

Lær end Nogen ihukomme
Hjertets søde Morgen-Drøm,
Mindes, trods al Verdens Domme,
Zion med en Laare-Strøm!
Vægter Nogen end at stemme
Harpen dybt til Orgel-Klang;
Bøver Nogen end at nemme,
End at kvæde Zions Sang!

Ja, saalange Hjertet banker
Kjærlig i en Christen-Varm,
Kinder og med Himmel-Tanker
Dver Zion Laaren varm,
Dg saalange for Guds Throne
Høres Seraph-Harpers Klang,
Skal i Christi Kirke tone
Laareblandet Zions Sang.

Trods'er kun, I Kirke-Fiender!
Lær'er kun, I Edoms Børn!
Laver kun, mens Laaren rinder,
Gjæstebud til Ulv og Dren!
Tone over ebers Grave
Skal dog Zions Fryde-Sang,
Dg, er Harpen i Ulave,
Kæmpes til Vasune-Klang!

Samlet eder tæt om Bjerget,
Alle Zions Døttre smaa!
Har end Fienden Sletten hærget,
Herrens Bjerg han dog lod staae;
Blev end Steen paa Steen ei løvnet,
Hjørne-Stenen laae dog fast,
Blev urokket og urevnet,
Mod den alle Vaaben brast!

Laare-Sky! ei saa Du hæng
Dver Bjerget sortegraa!
Skil Dig ad, lad Straalen trænge
Ud dog under dunkle Braa,
Saa vi ssee den Sky-Klædte,
Med sin favre Regnbu-Krands!
I et Die bedre stædte
Herren albrig Sole-Glands!

Da skal løses brat vor Lunge,
Som forstummed under Graad,
Om den Velskeen at sfunge,
Som det var Guds vise Raad,
Til en Grundvold klar at lægge
I det prude Zions-Slot,
Som har Himlen til sit Dække,
Dg al Fiende-Magt til Spot!

Ja, paa Ham vi kaste Sorgen,
Som og Synden for os bar,
Hoit om Syllen og om Sorgen
Ejunge vi med Stemme klar,
Dg i Herrens Vingers Skygge,
I en gylben Aften-Stund,
Under Sang vi atter bygge
Paa den gamle Klippe-Grund!

Ei mod Stjernerne sig hoie
Denne Gang skal Spir og Laarn,
Hyttelagt, i Verdens Dine,
Bygges nu, imod tilforn;
Saa vi efter Ham os soie,
Som har sagt, Han vilde boe,
Hvor sig Stjerner for Ham soie,
Dg hvor blye Klar-Minder groe!

Huset med de hoie Sale
Tomres kun af Skaber-Haand,
Skal fra Himmelen neddale,
Som til Støvet Herrens Land;
Vi af bløde Bøge-Stammer,
Under Natte-gale-Sang,
Bygge kun et Kirke-Kammer,
Til en himmelsk Alter-Gang!

Verdens Store, Bise, Bolde
Bil vor Hytte vel forsmaae,
Men den Største vil dog holde
Rader i den ringe Draa;
Lidlig Han sig myg har krummet,
Barneglad i Moder-Skiød,
Han, som laae i Krybbe-Rummet,
Bil med os og bryde Brød!

Stald for Afsen og for Dre
Var Hans første Sal paa Jord;
Vorder smaa! at I kan vore,
Var Hans dybe Biisdoms-Ord.
Verdens Høihed, Pragt og Glimmer,
Derpaa staaer den Herre Drag,
Bulker smilende sig immer
Under Hyttens lave Tag!

Ehi skal Herligheden vorde
Større i det snævre Huus,
End i det med store Gaarde,
Som nedsjunket er i Gruus;
Hans er Solvet, Hans er Guldet,
Jord og Himmel, Alt er Hans,
Kun i Ham forklares Muldet
Med en evig Sole-Glands!

N. S. S. Grundtvig.